

נטהרה (אשה לבעלה), וחדוש
הלבנה נמצא, וכל העולמות
מתברכים. אשרי חלק ישראל
שהקדוש ברוך הוא נתן להם
עצה שכלה רפואה פדי שיזכו
לחיי העולם הבא, וימצאו
טהורים בעולם הזה, קדושים
לעולם הבא, עליהם כתוב (יחזקאל
ל) וזרקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם.

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר
צין וגו'. רבי יהודה אמר, למה
פרשת פרה סמוכה למיתת מרים,
הרי פרשה. אלא פיון (כמו)
שנעשה הדין בפרה זו לטהר
הטמאים, נעשה דין במרים
לטהר העולם, והסתלקה
מהעולם. פיון שהסתלקה מרים,
הסתלקה אותה באר שהיתה
הולכת עם ישראל במדבר,
והסתלקה הבאר בכל.

אמר רבי אבא, כתוב ואתה בן
אדם שא קינה על בתולת ישראל.
וכי עליה לכה? לא. אלא משום
שהכל נשבר בגללה. בגללה
נשבר הימין אחריה, שהיה
מקורבה לגוף. והגוף, שהוא
שמש, נחשף בגללה, וזהו
שכתוב (תהלים ט) הושיעה ימינך
וענני. גוף, (בגללה, שכתוב ישעיה יג)
חשף השמש בצאתו, וכתוב שכתוב ישעיה
ט) אלביש שמים קדרות, שהרי
השמש נחשף בגללה. כמו זה,
ותמת שם מרים וגו'.

ולא היה מים לעדה, שהרי
הסתלקה הבאר שלמעלה,
ושלמטה, אחר כך נשבר הימין,
שכתוב יאסף אהרן אל עמיו.
ואחר כך נחשף השמש, שכתוב
(דברים לב) ומת בהר וגו', והאסף
אל עמיו וגו'. הרי זרוע ימין
נשברה, והגוף, שהוא שמש,
נחשף.

ותחדש פני אדמה, דהא אתדביאת, (אתתא לבעלה)
וחדתותי דסיהרא אשתכח, ועלמין פלהו
מתברכאן. זכאה חולקיהון דישראל, דקודשא
ברוך הוא יהיב לון עיטא, דכלא אסוותא,
בגין דיזכון לחיי עלמא דאתי, וישתכחו דכייז
בהאי עלמא, קדישין לעלמא דאתי, עלייהו
כתיב (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם. (דף קפ"א ע"ב).

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צין וגו'.
(במדבר כ) רבי יהודה אמר, אמאי פרשתא
דפרה, סמיכה למיתת מרים. הא אוקמוה.
אלא כיון (ס"א כחה) דאתעביד דינא בהאי פרה,
לדכאה למסאבי, אתעביד דינא במרים,
לדכאה עלמא, ואסתלקת מן עלמא. פיון
דאסתלקת מרים, אסתלק ההוא באר, דהוה
אזיל עמהון דישראל במדברא ואסתלק בירא
בכלא.

אמר רבי אבא, כתיב ואתה בן אדם קינא
על בתולת ישראל, וכי עליה בלחודדהא,
לא. אלא בגין דכלא אתפר בגינה. בגינה
אתפר ימינא אבתרה, דהוה מקרב לה גבי
גופא. וגופא דאיהו שמשא, אתחשף בגינה.
ודא הוא רזא דכתיב, (תהלים ט) הושיעה ימינך
וענני. גופא (ס"א בגינה דכתיב, ישעיה יג) חשף השמש בצאתו
(וכתיב) דכתיב, (ישעיה נ) אלביש שמים קדרות, דהא
שמשא אתחשף בגינה. כגוונא דא ותמת שם
מרים וגו'.

ולא היה מים לעדה, (במדבר כ) דהא אסתלק בירא
דעילא ותתא לבתר אתפר ימינא, דכתיב
יאסף אהרן אל עמיו. ולבתר אתחשף שמשא,
דכתיב, (דברים לב) ומת בהר וגו'. והאסף אל עמך
וגו'. הא דרועא ימינא אתפר, וגופא דאיהו
שמשא אתחשף.